

Biograf: Časopis pro kvalitativní výzkum

Pravidla pro formátování textů

Literatura

Obecné zásady

Seznam literatury s bibliografickými údaji se dává na konec článku.

V tomto seznamu literatury se uvádějí pouze ty položky, na které se text výslovně odkazuje. A naopak, veškerá literatura odkazovaná a zmiňovaná v textu musí být v seznamu literatury. Bibliografické údaje se neuvádějí přímo v textu, ale právě až v seznamu na konci; v textu se pouze uvádí odkaz (viz dále). Čili:

Jak píše Eco (1989)...

nikoli např. takto:

Jak píše Umberto Eco ve své knize *The open work* (Cambridge: Harvard University Press; 1989)...

Názvy knih, textů a časopisů se přímo v textu mohou uvádět, je-li daná pasáž zaměřena přímo na ně:

O tom píše Umberto Eco ve své proslulé knize *The open work* (1989), která znamenala zásadní přelom...

Seznam literatury se řadí abecedně podle příjmení prvního autora, pak podle roku vydání vzestupně. Jsou-li v seznamu texty od jednoho autora, které sepsal sám a které sepsal s někým, uvádějí se texty s více autory až nakonec:

LATOUR, B. (2000)...

LATOUR, B. / HERMANT, E. (1996)...

Je-li v seznamu od jednoho autora více textů publikovaných v jednom roce, rozlišují se písmenem za rokem vydání:

MARVIN, V.T. (1995a)...

MARVIN, V.T. (1995b)...

Autory se „šlechtickými“ jmény řadíme podle jejich příjmení (resp. té části jména, která se jako příjmení používá) a von, de apod. předřazujeme:

SANDERS, C.R. / ARLUKE, A. (1993): If lions could speak...

de SAUSSURE, F. (1996): *Kurs obecné lingvistiky*...

SHAPIRO, M.J. (1988): *The politics of representation*...

Nemá-li publikace na titulní straně žádného konkrétního autora/autory (včetně instituce, skupiny apod.), řadí se v seznamu podle názvu; rovněž v textu se na publikaci odkazuje názvem:

Velký sociologický slovník (1996). Praha: Karolinum

Pojem role je v sociologii definován... (viz např. *Velký sociologický slovník* 1996).

Příklad institucionálního/kolektivního autora:

COMMUNICATION STUDIES 298 (1997): Fragments of self at the postmodern bar. *Journal of Contemporary Ethnography*, 26 (3): 251-292

Pokud je, uvádí se v seznamu literatury vždy podnázev.

Anglické názvy knih, sborníků a článků se píše s velkým písmenem pouze u prvního slova (členu) názvu a podnázevu (např.: *The anthropology of power*); s velkým písmenem se píše také slova, která tak píše podle anglického pravopisu (např. názvy, národnosti apod.). U názvů časopisů, institucí a organizací zůstávají velká písmena tak, jak jsou.

Kurzívou se v seznamu literatury (a i v textu, pokud se zmiňují) píše názvy a podnázevy knih či sborníků (tedy publikací, které mají přiřazen nějaký ISBN kód) a názvy časopisů (s ISSN kódem).

Jméno kapitálkami, u křestního se uvádí pouze iniciála ukončená tečkou (je-li iniciál víc, neoddělují se mezerou, např. JOHNSON, A.B.). Pro označení mladší, ml., junior používáme zkratku jr. a to v této úpravě: PETŘÍČEK, M., jr. (2000).

Název a podnázev se odděluje dvojtečkou přisazenou k poslednímu slovu názvu (např.: *Postmoderní kultura: Úvod do problematiky*, nikoli: *Postmoderní kultura : Úvod do problematiky*). Končí-li název otazníkem, vykřičníkem, uvozovkami apod. dvojtečka se také uvádí: ‘Do you believe in reality?’: News from the trenches of the science wars.

Název typu *Číše a meč, agrese a láska aneb žena a muž v průběhu staletí* se bere jako celý název, *aneb* neodděluje podtitul, takže se po něm nepokračuje velkým písmenem.

Je-li třeba odlišit rok prvního vydání textu a citovaného textu, může se uvést rok vydání takto (1989 [1781]) – používat jen v nutných případech!!!

Má-li text vícejazyčný název a jsou-li oba rovnocenné, uvádí se oba názvy oddělené lomítkem: *English title/ Le titre français*.

Pokud některé údaje chybí nebo je třeba něco doplnit, uvádějí se tyto v hranatých závorkách; například chybějící název recenze může být nahrazen autorem a názvem recenzované knihy:

PETRUSEK, M. (1995): [Wolfgang Kraus: *Budúcnosť – Európa*]. *S-Obzor*, 1 (4): 63-66

Chybějící rok vydání se nahrazuje zkratkou (b.d.v.) (bez data vydání), obdobně je to s místem vydání – b.m.v.

Formáty

Monografie

Základní formát:

BAUMAN, Z. (2000): *Myslet sociologicky: Netradiční uvedení do sociologie*. 2. vyd. (Studijní texty; 10). Praha: Sociologické nakladatelství

Číslo vydání se uvádí pouze v případě, že nejde o první vydání. Rozšířená, upravená a jinak pozměněná vydání se uvádějí: 2. rozš. vyd. apod. (dotisk, reprint apod. není nové vydání, nové vydání musí mít nové ISBN). Název edice, případně číslo knihy v edici (oddělené středníkem) se uvádí v závorkách.

Více autorů se odděluje lomítkem s mezerou před a po. Je-li/jsou-li autor/autoři editorem/editory, uvádí se za (posledním) autorem čárka a zkratka ed./eds. (obě ukončené tečkou). Je-li více míst vydání, případně více nakladatelů, oddělují se čárkou. U amerických měst se může přidat dvoupísmenná zkratka státu oddělená čárkou. Pokud nevíte, jaká je správná zkratka, uveďte název celého státu.

BIJKER, W.E. / LAW, J., eds. (1992): *Shaping technology/building society: Studies in sociotechnical change*. Cambridge, MA, London: MIT Press

Je-li kniha sborníkem prací jednoho autora, ale editorem je někdo jiný, než autor sám, uvádí se takto:

MEAD, G.H. (1972): *Mind, self, and society: From the standpoint of a social behaviorist*. C.W. Morris, ed. (Works of George Herbert Mead; 1). Chicago, London: The University of Chicago Press

Pokud má monografie více svazků, uvádí se takto:

HABERMAS, J. (1989): *The theory of communicative action*. Vol. 1, 2. Cambridge: Polity Press

případně rozsahem Vol. 1-5, je-li svazků více než dva.

Uvedení pouze jednoho svazku:

HABERMAS, J. (1989): *The theory of communicative action*. Vol. 2: The critique of functionalist reason. Cambridge: Polity Press

Pokud svazek nemá specifický název, uvede se jen číslo svazku:

MASARYK, T.G. (1948): *Otázka sociální: Základy marxismu filosofické a sociologické*. Vol. 2. 7. vyd. (Spisy T. G. Masaryka; 7). Praha: Čin

Text ve sborníku

Základní formát:

CALLON, M. (1999): Actor-network theory – the market test. In: J. Law & J. Hassard, eds.: *Actor network theory and after*. Oxford: Blackwell. Str. 181-195

U všech textů ze sborníku (stejně jako u článků z časopisů) se uvádějí strany, a to v úplném tvaru, tedy 181-195, nikoli 181-95.

U údajů o celé knize – tzn. In: J. Law & J. Hassard, eds.: *Actor network theory and after*. Oxford: Blackwell – se neuvádějí údaje o edici (název a číslo). Jména editorů se uvádějí ve tvaru iniciála/iniciály křestních jmen a poté příjmení. Pokud je editorů více, oddělují se jejich jména čárkou, přičemž mezi posledním a předposledním se místo čárky uvede znak „&“ (ten se uvede také v případě, že editoři jsou dva).

Je-li kniha sborníkem prací jednoho autora, ale editorem je někdo jiný, než autor sám, editor se už neuvádí (jak tomu je ve formátu pro celý sborník – viz výše):

SIMMEL, G. (1997): Cizinec. In: G. Simmel: *Peníze v moderní kultuře a jiné eseje*. Praha: Sociologické nakladatelství. Str. 26-33

Článek v časopise

Základní formát:

EDWARDS, D. / ASHMORE, M. / POTTER, J. (1995): Death and furniture: The rhetoric, politics and theology of bottom arguments against relativism. *History of the Human Sciences*, 8 (2): 25-49

Po názvu časopisu následují údaje (v tomto pořadí): ročník (volume – římské číslice se přepisují na arabské), číslo (v kulatých závorkách uvedené po mezeře za ročníkem), rozsah stran.

Ročník (číslo) se vynechává, pokud je časopis nepoužívá:

DIETZSCH, I. (2000): Konstrukce kulturní odlišnosti mezi východními a západními Němci v „pozdravných dopisech“. *Biograf*, (22): 3-25

Pokud je článek na stránkách, které nejdou za sebou (vložená avíza, reklamy apod. se neberou jako přerušení toku textu), uvádí se takto:

HOBBSAWN, E. (1994): Nová hrozba dějinám. *Literární noviny*, 5 (9): 1, 4

Je-li místo čísla uveden měsíc vydání:

PARFIT, M. (1994): Powwow: A gathering of the tribes. *National Geographic*, (June): 92-113

Jde-li o dvojčíslo, uvádějí se obě čísla oddělená rozdělovníkem:

HEATH, A.W. (1997): Jak psát projekt kvalitativního výzkumu. *Biograf*, (10-11): 129-133

Pro články z internetových odborných časopisů viz pravidla ve zvláštní sekci níže.

Monografická čísla časopisů

Někdy mají speciální čísla časopisů své guest editory a názvy, v případě potřeby je lze uvádět takto:

SIMEONI, D. / DIANI, M., eds. (1995): Biographical research. *Current Sociology*, 43 (2-3)

Přednášky a papery z konferencí

Zde to může být s jednotnou formou problém, v zásadě jde o to uvádět autora, název přednášky, název konference, resp. při jaké příležitosti byl příspěvek přenesen – a konečně v závorkách místo a datum konference/semináře.

RAPHAEL, F. / HERBERICH-MARX, G. (1995): Figures de l'alterité dans le champs de la modernité: Dialectique de l'errance et de l'enracinement. Présenté à l'Institut français (Praha, 11ème October, 1995)

KONOPÁSEK, Z. (1995): Bída ekologického rozumu aneb čemu by se ekologie mohla eventuálně přiučit od sociologie. Mozaika budoucnosti (Brno, 21.-24. března, 1995)

AVDELA, E. / DRAGONAS, T. / FRANGOUDAKI, A. (1993): Representations of the national 'other' in the context of the Greek educational system. Paper presented at the MGSA Conference 'Greeks and others: The nation, the region, the diaspora' (Berkeley, CA, Oct. 28-31, 1993)

Novinový článek

SEN, Á. (2001): To podstatné o globalizaci. *Lidové noviny*, 21. července, str. 21-22

Webová stránka a online odborný článek

Zde to může být s jednotnou formou problém, snažíme se třeba i vycházet z doporučení jak citovat, která bývají na některých webech publikována. V zásadě jde o to uvádět autora, název textu, název webu (je-li), dále správce/vydavatele webu, přesný hyperlinkový odkaz na text uvozený slovy „Dostupné na adrese“, za ním údaj [naposledy navštíveno 2.9.2002], kde datum znamená, kdy citující autor text na webu navštívil (tento údaj je povinný, prosíme zároveň příspěvatele, aby před odevzdáním textů redakci *Biografu* zkontrolovali, zda uvedená webová adresa je stále platná; a v případě, že není, zkusili text nalézt na jiné, platné adrese a tu potom uvedli):

MOL, A. / LAW, J. (1999): Situated bodies and distributed selves: Enacting hypoglycaemia (draft). John Law: STS Home Page. Published by the Department of Sociology, Lancaster University. Dostupné na adrese <http://www.comp.lancs.ac.uk/sociology/stslaw5.html> [naposledy navštíveno 2.9.2002]

Pokud je na webu text, který původně vyšel v papírové podobě, např. jako časopisecký článek, je vhodné jej citovat dle původního (papírového) vydání. Pokud to není možné, lze odkázat na internetovou podobu textu a jeho webovou adresu uvést na konec údaje:

LATOUR, B. (1997): Trains of thought: Piaget, formalism and the fifth dimension. *Common Knowledge*, 6 (3): 170-191. Dostupné na adrese http://www.ensmp.fr/PagePerso/CSI/Bruno_Latour/Articles/71-Piaget.htm [naposledy navštíveno 2.9.2002]

PDF (HTML, TXT, RTF) soubory odborných článků, které lze stáhnout z bibliografických databází, se jako nějaké zvláštní internetové publikace nepočítají – jde o pouhé elektronické verze na papíře publikovaných článků. Patří k nim výhradně standardní odkazy jako na papírové texty.

Rozsah textu se uvádí v odstavcích (nebo v těch jednotkách nahrazujících číslování stránek, které jsou na webové stránce použity). Pokud nejsou odstavce číslovány (či není použito žádné číslování nahrazující číslování stránek), rozsah se neuvádí (čili nikdo nic počítat nemusí); rovněž se rozsah neuvádí tam, kde číslování není průběžně, ale např. typu 4.1.2, tedy 4. část, 1. odstavec, 2. pododstavec (takovéto číslování používá např. časopis *Sociological Research Online*):

SEALE, C. (2002): Kvalita kvalitativního výzkumu. *Biograf*, (27): 30 odst. Dostupné na adrese <http://www.biograf.org/clanky/clanek.php?clanek=2701> [naposledy navštíveno 2.9.2002]

Má cenu uvádět pouze rozumně dlouhé a pevné internetové adresy. Vyhněte se uvádění adres typu:

<http://www.facebook.com/photo.php?pid=30455921&o=all&op=1&view=all&subj=8481112831&aid=1&id=1380394193&oid=8481112831#/photo.php?pid=30396714&o=all&op=1&view=all&subj=8481112831&aid=1&id=1411765536&oid=8481112831> – takovou adresu si nikdo do prohlížeče z textu opisovat nebude; pokuste se najít jiný způsob, jak na daný dokument odkázat (s využitím základní adresy <http://www.facebook.com>).

Odkazování v textu

Základní formát je (Latour 1996), a to jako odkaz přímo v hlavním textu – jenom kvůli odkazu se patová poznámka nedělá (pokud ale píšete patovou poznámku, lze i v ní samozřejmě odkazovat). U více autorů se příjmení oddělují čárkou, přičemž dvě poslední znakem „&“ (Beck, Giddens & Lash 1994); tento znak se tedy použije i v případě, že jde o práci dvou autorů (Callon & Latour 1981); u odkazů na více textů jednoho autora se uvádí jméno jen jednou a roky vydání se řadí vzestupně (Latour 1996, 1998); u seznamu více odkazů se jednotliví autoři odkazy oddělují středníkem a řadí se abecedně (Callon & Latour 1981; Latour 1996, 1998); pokud se klade důraz na konkrétní text, může se seznam uvádět takto (Callon & Latour 1981; viz také Alan 1987; Durkheim 1930; Latour 1996, 1998).

Zmíní-li se jméno autora a odkaz v jedné větě, v odkazu se jméno neopakuje; tedy např.: „... jak o tom píše Holstein a Gubrium (1985).“ a ne „... jak o tom píše Holstein a Gubrium (Holstein & Gubrium 1985).“

Všechny odkazy, kromě výše uvedeného případu, uvádějí jméno a rok; nikdy nepoužíváme odkazy typu (tamtéž), (ibid.), (op. cit.) apod.

U odkazu za doslovnou citací či parafrází se uvádí po dvojtečce stránka (mezi dvojtečkou a stránkou je mezera!), případně – zejména u webových odkazů – odstavec uvedený zkratkou odst.: (Latour 1996: 87), (Latour 2002: odst. 12). Má-li monografie více svazků a v seznamu literatury se jednotlivé svazky neuvádějí zvlášť, pak (Habermas 1989, vol. 2: 78).

Je-li v citaci zvýraznění (kurzíva), uvádí se (Latour 1996: 87; kurz. původní); resp. (Latour 1996: 87; kurz. autor), když autor textu sám některé pasáže zvýrazní.

Není-li citace převzatá z původního textu, ale z jiného, ve kterém je už jako citace zmíněná, uvádí se to v této formě: „Text citace“ (Lévi-Strauss 1962; cit. podle Kabele 1994: 30). Oba prameny musí být uvedeny v úplné formě se všemi náležitými údaji v seznamu literatury!

Odkazujeme-li na text, který je předmluvou, úvodem, závěrem, biografickou poznámkou v nějaké knize, je třeba odkazovat na autora tohoto textu, nikoli knihy. Tedy: Petříček říká, že... (Petříček jr. 1993: 21); nikoli: Petříček říká, že... (Derrida 1993: 21). V seznamu literatury je samozřejmě nezbytné uvést:

PETŘÍČEK, M., jr. (1993): Předmluva, která nechce být návodem ke čtení. In: J. Derrida: *Texty k dekonstrukci: Práce z let 1967-72*. Bratislava: Archa. Str. 7-30

Psaní textů

Pravidla

Zvláštní formátování svých textů omezte na minimum. Nepoužívejte různé typy fontů, vyhýbejte se zbytečným grafickým prvkům.

s/z – kde je pravidla dovolují varianty se s a z, píšeme zásadně z (včetně slov *diskuze* a *diskurz*). Výjimkou je přípona *-ismus* (tedy nikoli *-izmus*). Odůvodnění: Každý má ohledně s/z „soukromá“ pravidla, proto se psaní snažíme sjednotit co nejjednodušším způsobem (nechce se nám vydávat seznamy slov, kde se píše s a kde z) – i když to tahá za oči i některé z nás. Má to i praktické důvody, např. na webu při fulltextovém vyhledávání se nemusejí zadávat varianty slov se s a se z...

Při zmínkách o ženách, autorkách apod. používáme ženské tvary jejich funkcí, charakteristik apod. Například: Paní x je odbornou asistentkou (ne odborným asistentem).

Anglické tituly knih a článků se píše v textu i v seznamu literatury s velkým písmenem pouze u prvního slova (členu) (např.: *The anthropology of power*); s velkým písmenem se ale píše slova, která se tak píše podle anglického pravopisu (např. názvy, jména, národnosti apod.). I v textu se píšou kurzívou názvy knih nebo časopisů, nikoli už názvy kapitol, článků, jednotlivých esejů či studentských nepublikovaných prací – tyto názvy je možné psát v uvozovkách.

Speciální znaky (např. %), zkratky při prvním výskytu a číslice se zpravidla v textu rozepisují; nerozepisují se letopočty, případně vysoká čísla, zavedené zkratky (např. USA); speciální znaky a zkratky se mohou použít např. v tabulkách apod.

Věta nezačíná zkratkou. Nikoli „Např. když...“, ale „Například když...“

Uvozovky se používají dvojité: „text“; vnitřní pak jednoduché: „slovo ‚slovo‘ slovo“. Vyhýbejte se zdvojování různých typografických zdůrazňovacích prostředků, zejména souběžného užívání kurzív a uvozovek.

Kurzívu používejte pouze pro (1) cizojazyčné výrazy v textu (*insider*); (2) pro názvy knih a časopisů; (3) jako prostředek zvláštního důrazu na nějaké slovo nebo část věty – viz dále. .

Jména autorů uvádíme v prvním výskytu celá (kromě odkazů), dále je možné uvádět jen příjmení. Iniciála prvního jména se nepoužívá: neuvádí se J. F. Gubrium, ale buď Jaber F. Gubrium, nebo jen Gubrium.

Pomlčka (–) a rozdělovník (-) se odlišují. Pomlčka je vždy ohraničena mezerami, rozdělovník je naopak přisazen k předchozím a následujícím znakům, resp. rozděluje slovo na konci řádku. Rozdělovník se používá hlavně při vyznačení rozsahu roků 1995-98, pak ve složeninách jako třeba *actor-network theory*, vědecko-technický rozvoj – preferuje se ale tvar vědeckotechnický, rovněž slova, která se v angličtině používají s rozdělovníkem (např. *post-modern*), píšeme dohromady (postmoderní).

Úpravy textu

Typografické úpravy textu necht' jsou minimální; je žádoucí, aby byly jen takové, jaké se uvádějí zde.

V textu je třeba vymazat všechny prázdné řádky (tzn. mezery mezi odstavci, které se dělají „enterem“). Tyto „nástroje“ je možné použít ve zvláštních případech, kdy je v textu např. tabulka a je třeba naznačit, jak má vypadat. Při formátování textu nepoužívat pevné konce řádků – tj. odsazení na další řádek, které se vytváří současným stiskem kláves shift+enter a v režimu zobrazení formátovacích znaků vypadá takto¹: (Ve *Wordu* zobrazíme skryté formátovací znaky touto ikonkou: ¶).

Totéž platí pro pevné konce stránek, které se vkládají stiskem kláves ctrl+enter.

S tabulkami, grafy, schémata je zbytečné se „piplat“, protože je nelze zkopírovat a tedy použít pro zlom. Stačí pouze jejich náčrt – rukou, nebo ve *Wordu* pomocí tabulátorů, čar apod. – ze kterého ale bude jednoznačně jasné, jaké má být uspořádání a jaké údaje zde mají být uvedené.

Tabulky, obrázky, grafy, fotografie se musí očíslovat (Tabulka 1; Obrázek 5). V textu se na tyto objekty odkazuje takto: viz Tab. 1; viz Obr. 5. Nepoužívejte odkazování jako např.: v následující tabulce; jak je možné vidět na předchozím obrázku. Je třeba si uvědomit, že při psaní v textovém editoru je možné dát objekt hned za místo, kde se na něj odkazuje; při zlomu to ale nejde a může se stát, že objekt bude umístěn až na další stránku apod.

U překladů se poznámky doplněné překladatelem uvádějí takto: krátké poznámky v textu se ohraničují závorkami: (text poznámky... text – pozn. překladatele); delší a vícevětne poznámky se uvádějí pod čarou, za číslo poznámky se pak uvede: Pozn. překladatele: Text... text.

Mezi jednotlivými větami odstavce se dělá (jedna) mezera. Za posledním znakem odstavce (tečkou, vykřičníkem, dvojtečkou apod.) se mezera nedělá. Patové poznámky nečleňte na odstavce.

Zvýraznění

Ke zvýraznění se používá pouze kurzíva (nikoli tučné písmo, ani kapitálky, ani jiný font, ani větší či menší písmo). Zvýrazňováním šetřete, mělo by být jenom poměrně výjimečným prostředkem.

V kurzívě nejsou interpunkční znaménka, která jsou těsně za a před zvýrazněným slovem; tedy: *zvýrazněné-slovo*:... – nikoli: *zvýrazněné-slovo*:.... Pouze je-li zvýrazněná celá věta, pak: *Tak to teda ne!*

Je-li zvýraznění v citaci, je třeba doplnit, zda je původní, nebo zda je přidaná autorem textu: (Latour 1996: 87; kurz. původní); resp. (Latour 1996: 87; kurz. autor), když autor textu sám některé pasáže zvýrazní.

Cizí slova se zpravidla uvádějí v kurzívě (nikoli cizí slova, která jsou běžnou součástí češtiny; např. web, design, holocaust, petting...).

Mezitimulky

Mezitimulky se v textech používají pouze dvou úrovní s tím, že použití mezitimulky druhé úrovně je žádoucí minimalizovat. Z rukopisu by měl být rozdíl mezi titulky první a druhé úrovně jasně zřejmý. Při autorizaci textu připraveného k publikaci je třeba kontrole struktury nadpisů první a druhé úrovně věnovat zvláštní pozornost. Lze použít wordovské styly: Název, Nadpis 1, Nadpis 2 atd.

Článek začíná normálním textem, ne mezitimulkem (zejména ne mezitimulky typu Úvod, Předmluva apod. – tyto mezitimulky lze vynechat i u překladů) – mezitimulek má být mezi textem, ne na jeho začátku. Rovněž je vysoce žádoucí, aby mezi titulky první a druhé úrovně byl nějaký normální text:

Špatně

Mezitimulek 1. úrovně

Mezitimulek 2. úrovně

Text... text.

Správně

Mezitimulek 1. úrovně

Text... text.

Mezitimulek 2. úrovně

Text... text.

Citace

Krátké doslovné citace (tzn. ty, které citují jen část věty, případně krátkou jednotlivou větou) se uvádějí do uvozovek přímo do textu; hned za nimi se uvádí odkaz na text, za poslední slovo citace se nedělá tečka, ani čárka, tyto znaky se dávají až za odkaz na literaturu:

Předchozí věta. Foucault říká, že „citace... citace“ (Foucault 2000: 13). Následující věta.

Citace bez nějakého uvedení, ve formě

Předchozí věta. „Citace... citace“ (Foucault 2000: 13). Následující věta.

tedy takové, kde citace tvoří celou samostatnou větu, je vhodné minimalizovat a, pokud nejsou příliš krátké, uvádět je jako samostatný odstavec (viz dále).

Delší citace se dávají do samostatného odstavce, odsazeného z obou stran a případně psaného menším fontem. Tyto citace se uvozovkami neohraničují. Ukončují se tečkou (vykřičníkem, otazníkem...), poté se uvede odkaz na literaturu (za ním žádná interpunkce už není):

Citace... citace. (Foucault 2000: 13)

Stránku, kde se citace nachází, je možné uvádět samostatně (pak se před číslo strany uvádí zkratka str.), např. v takovýchto případech:

Jak o tom píše Latour (1996):

Citace... citace. (str. 58);

a dále:

Citace... citace. (str. 60)

Vynechaná místa v citacích se nahrazují znaky [...], pouze ale tehdy, když je vynechané místo uprostřed citace, na začátku a konci citací se zpravidla neuvádí.

V hranatých závorkách [] se uvádějí také doplňky od autora, které mají učinit citaci srozumitelnější:

Ale přitom tvrdí [Derrida], že...

Úpravy přepisů rozhovorů

Upravují se obdobně jako citace (viz výše).

Přepis zpravidla začíná velkým písmenem. A zpravidla nezačíná/nekončí ani znakem ...:

Takže jsme tam přijeli.

a ne:

... takže jsme tam přijeli...

Vynechaná místa se uvádějí znaky [...], samotný znak ... se uvádí místo pomlky ve vyprávění.

V hranatých závorkách [] se uvádějí také doplňky od autora, které mají učinit citaci srozumitelnější, případně neverbální zvuky: [smích].

Revidováno 28. června 2010